

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 18 december 1997

in zaak C-309/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): D. Annibaldi tegen Sindaco del Comune di Guidonia, Presidente Regione Lazio ⁽¹⁾

(Landbouw — Natuur- en archeologisch park — Economische activiteit — Bescherming van fundamentele rechten — Onbevoegdheid van Hof)

(98/C 55/21)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-309/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli, in het aldaar aanhangig geding tussen D. Annibaldi en Sindaco del Comune di Guidonia, Presidente Regione Lazio, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 40, lid 3, van het EG-Verdrag en van de algemene beginselen van Gemeenschapsrecht, heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward (rapporteur), waarnemend president van de Eerste Kamer, P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: R. Grass, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof is niet bevoegd om de vragen van de Pretura circondariale di Roma te beantwoorden.

⁽¹⁾ PB C 336 van 9. 11. 1996.

ARREST VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 18 december 1997

in zaak C-5/97 (verzoek van de Belgische Raad van State om een prejudiciële beslissing): Ballast Nedam Groep NV tegen Belgische staat ⁽¹⁾

(Vrij verrichten van diensten — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Erkennung van aannemers — In aanmerking te nemen eenheid)

(98/C 55/22)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-5/97, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Belgische

Raad van State, in het aldaar aanhangig geding tussen Ballast Nedam Groep NV en Belgische staat, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het arrest van het Hof van 14 april 1994 (zaak C-389/92, Ballast Nedam Groep, Jurisprudentie 1994, blz. I-1289), heeft het Hof (Derde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, waarnemend voor de kamerpresident, J.-P. Puissochet (rapporteur) en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Richtlijn 71/304/EEG van de Raad van 26 juli 1971 betreffende de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten op het gebied van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken en van de gunning van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken door bemiddeling van agentschappen of filialen, en Richtlijn 71/305/EEG van de Raad van 26 juli 1971 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, moeten aldus worden uitgelegd, dat de instantie die bevoegd is te beslissen over een erkenningsaanvraag van een dominerende rechtspersoon van een groep, bij de beoordeling van de geschiktheid van die rechtspersoon overeenkomstig de criteria van de artikelen 23 tot en met 28 van Richtlijn 71/305/EEG, verplicht is rekening te houden met de referenties van de vennootschappen van die groep, wanneer het bewijs wordt geleverd dat die rechtspersoon werkelijk kan beschikken over de middelen van de vennootschappen van de groep die voor de uitvoering van de opdrachten noodzakelijk zijn.

⁽¹⁾ PB C 74 van 8.3.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede Kamer)

van 15 januari 1998

in zaak C-37/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Belgische Hof van Cassatie): Belgische staat tegen Ghent Coal Terminal NV ⁽¹⁾

(Belasting over toegevoegde waarde — Zesde BTW-richtlijn — Artikel 17 — Recht op aftrek — Herziening van aftrek)

(98/C 55/23)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-37/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Belgische Hof van Cassatie, in het aldaar aanhangig geding tussen Belgische staat en Ghent Coal Terminal NV, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 17 van

Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1), heeft het Hof (Tweede Kamer), samengesteld als volgt: H. Ragnemalm, president van de Zesde Kamer, waarnemend voor de president van de Tweede Kamer, G. F. Mancini (rapporteur) en G. Hirsch, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 15 januari 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 17 van Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd, dat een belastingplichtige die als zodanig handelt, de belasting over de toegevoegde waarde mag aftrekken die hij verschuldigd is voor goederen of diensten die hem zijn geleverd, respectievelijk verstrekt voor investeringswerken welke bestemd zijn om te worden gebruikt in het kader van belaste handelingen. Het recht op aftrek blijft verworven, wanneer de belastingplichtige wegens omstandigheden buiten zijn wil deze goederen en diensten nooit heeft gebruikt voor het verrichten van belaste handelingen. In voorkomend geval kan de levering van investeringsgoederen gedurende de herzieningsperiode aanleiding zijn voor een herziening van de aftrek onder de voorwaarden van artikel 20, lid 3, van de richtlijn.

(¹) PB C 101 van 22.4.1995.

ARREST VAN HET HOF
van 15 januari 1998

in zaak C-15/96 (verzoek van het Arbeitsgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing): K. Schöning-Kougebetopoulou tegen Freie und Hansestadt Hamburg (¹)

(Vrij verkeer van personen — Collectieve arbeidsovereenkomst voor werknemers in openbare sector — Bevordering op grond van anciënniteit — Beroepservaring verworven in andere lidstaat)

(98/C 55/24)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-15/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Arbeitsgericht Hamburg (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen K. Schöning-Kougebetopoulou en Freie und Hansestadt Hamburg, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 48 van het EG-Verdrag en artikel 7, leden 1 en 4, van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije

verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2), heeft het Hof, samengesteld als volgt: C. Gulmann, president van de Derde en Vijfde Kamer, waarnemend voor de president, H. Ragnemalm, M. Wathelet en R. Schintgen, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (rapporteur), J.-P. Puissechet, G. Hirsch, P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 15 januari 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Artikel 48 van het EG-Verdrag en artikel 7, leden 1 en 4, van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, verzetten zich tegen een bepaling van een collectieve arbeidsovereenkomst voor de openbare dienst van een lidstaat, die voor werknemers van die openbare dienst voorziet in een bevordering op grond van anciënniteit na een werkzaamheid van acht jaar in een door die overeenkomst bepaalde salarisgroep, zonder dat rekening wordt gehouden met tijdvakken van tewerkstelling, op een vergelijkbaar werkterrein, die eerder in de openbare dienst van een andere lidstaat zijn vervuld.*
2. *Een bepaling van een collectieve arbeidsovereenkomst die een met artikel 48 van het Verdrag en artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1612/68 strijdige discriminatie bevat, is ingevolge artikel 7, lid 4, van deze verordening van rechtswege nietig. De nationale rechter dient derhalve, zonder de voorafgaande schrapping van deze bepaling door middel van collectieve onderhandeling of elke andere procedure te vragen of af te wachten, op de leden van de door deze discriminatie benadeelde groep dezelfde regeling toe te passen als die welke voor de andere werknemers geldt.*

(¹) PB C 64 van 2.3.1996.

ARREST VAN HET HOF
van 15 januari 1998

in zaak C-44/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Bundesvergabeamt): Mannesmann Anlagenbau Austria AG e.a. tegen Strohal Rotationsdruck GesmbH (¹)

(Overheidsopdrachten — Procedure voor plaatsen van overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Staatsdrukkerij — Dochteronderneming die commerciële activiteiten verricht)

(98/C 55/25)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-44/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Bundes-